zda škola, o jejíž zrušení se jedná, povstala svého času z expositury školy jiné (§§ 2 a 3 zák. o zřiz. škol z 19. února 1870 č. 22 z. z.) či byla-li hned od počátku zřízena po rozumu § 1 cit. zák. se zřetelem na počet dětí jako škola nutná, a jest tedy rozhodným toliko, zda v době vydání opatření o zrušení školy je dotčená škola »obecnou školou národní.« Tento právní charakter škola v F. v době vydání nař. rozhodnutí nesporně měla a nelze tudíž v postupu žal. úřadu shledati nezákonnosti.

Č. 5571.

Školství. — Administrativní řízení: Je podstatnou vadou řízení, jestliže min. škol. — rozhodujíc o rekursu proti rozhodnutí předsedy zšr-y o vyloučení dítěte ze školy podle § 20 mor. zák. č. 4. z. z. z r. 1906, mlčením pomine námitku rekursu, že předseda zšr-y nebyl příslušný k rozhodování na místo plena zšr-y.

(Nález ze dne 13. dubna 1926 č. 7900).

Věc František O. v H. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dítěte z německé školy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Předsednictvo zšr-y mor. výnosem z 21. března 1924 nařídilo podle § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z. ex 1906 vyloučení Josefa O. z německé školy v H. a přikázalo dítko to příslušné škole české. Rekurs otce dítěte Františka O. byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodů rozhodnutí zšr-y.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost namítá, že žal. úřad nereagoval na námitku rekursu, vznesenou stran inkompetence prvé stolice.

Nss dospěl k názoru, že jest stížnost v tomto bodě důvodnou. Namítaľ st-lův rekurs, podaný do rozhodnutí předsedy zšr-y, že nař. výnos pochází od nekompetentního úřadu, neboť kompetentní bylo plenum zšr-y, jakožto orgán oběma příslušným školám nejblíže nadřízený (§ 39 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z. ex 1906). Podle § 40 uvedeného zákona jest pak předseda jen v naléhavých případech oprávněn bezprostředně nařiditi opatření stran takových věcí, které se podle § 39 projednávají kolegiálně. Avšak nelze míti za to, že by bylo vyřízení reklamace ve příčině vyloučení st-lova dítěte podané na podzim 1923, tak naléhavou záležitostí, že by nemohla býti zůstavena do nejbližší plenární schůze zšr-y.

Podle předpisů zákonných v rekursu citovaných nelze o tom pochybovati, že kompetence předsedy zšr-y jest podmíněna předpokladem, aby šlo naléhavý případ. Uvedl-li pak rekurs v pochybnost, že v daném případu jest tento předpoklad splněn, doléhala za daného stavu věcí na žal. druhou instanci procesuální povinnost, aby vyřídila námitku rekursu jak po stránce skutkové, tak pokud se týče právní subsumpce přijímaného skutkového podkladu. V tom, že žal. úřad tak neučinil, nýbrž zmíněnou námitku úplně přešel mlčením, spočívá neúplnost řízení znemožňující

nss-u přezkoumání rozhodnutí, pokud jde o stanovisko druhé instance k namítané rekursem nepříslušnosti první instance, tedy podstatná vada řízení.

Č. 5572.

Úrazové pojišťování (Slovensko): Od kdy působí pojištění hospodářského dělníka zaměstnaného při hospodářském stroji?

(Nález ze dne 13. dubna 1926 č. 8135).

Věc: Firma Bratří Sch. v K. proti expositure ministerstva zemědělství v Bratislavě stran úrazového pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdilo min. zeměd., expositura v Bratislavě, rozhodnutí Ústřední správy Slovenské pokladnice pro hospodářské dělníky v Bratislavě z 10. ledna 1925, jímž nebyl uznán nárok Josefa Š. na úrazovou podporu, v podstatě z důvodu, že stěžující si firma zaplatila pojistný příspěvek za hospodářský stroj, při jehož obsluze Josef Š. dne 21. října 1924 utrpěl úraz, teprve dne 29. listopadu 1924, tak že poraněný v den úrazu vzhledem k ustanovení § 7 nař. uh. min. obch. č. 1500 z r. 1912, prováděcího zák. čl. XVI : 1900, XIV : 1902 a VIII : 1912, v době úrazu vůbec pojištěn nebyl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Jest nesporno, že Josef Š. byl hospodářským dělníkem v hospodářství stěžující si firmy a že v hospodářství tom utrpěl dne 21. října 1924 úraz při obsluze parní mlátičky. Nepopřeno jest i zjištění žal. úřadu, že šlo o pojištění hospodářského stroje ve smyslu zák. čl. XVI : 1900 resp. čl. XIV : 1902 a VIII : 1912 bez jmenovitého pojištění jednotlivých zaměstnanců pojištění podléhajících, tedy o pojištění ve smyslu § 5, odst. 2 zák. čl. VIII : 1912.

Bližší modality o tom, jak smlouva taková se uzavírá, obsahuje § 7 nař. býv. uh. min. orby č. 1500 z r. 1912. Podle těchto předpisů počíná smlouva o pojištění o 12. hodině polední dne následujícího po tom, kdy 1) majitel hospodářského stroje vyplnil předepsané »osvědčení« a 2) zaplatil Ústřednímu ředitelství pokladny buď přímo nebo prostřednictvím obecního představenstva příspěvek obnosem stanoveným vyhláškou tohoto ředitelství. Dokud oba tyto ožadavky nejsou splněny, není založen pojišťovací poměr.

Ježto stěžující firma sama připouští, že sice hospodářský stroj k pojištění přihlásila dne 15. února 1924, pojistný příspěvek však zaplatila až 29. listopadu 1924, tedy po úrazu Josefa Š. (21. října 1924), nelze shledati, že by nař. rozhodnutí bylo v rozporu se zákonem, když potvrdilo rozhodnutí Ústř. správy Slov. pokladny pro hospodářské dělníky, které neuznalo nárok Josefa Š. na úrazovou podporu proto, že nebyl v době úrazu ještě zaplacen příspěvek pojistný za stroj.

Normativní předpisy shora citované, stanovící přesné podmínky platné pojišťovací smlouvy úrazového pojištění hospod. dělníků při stroji, nepřipouštějí žádné výjimky. Nelze proto přihlédnouti k obhajobě